

**Curtea Supremă de Justiție**  
**DECIZIE**

15 martie 2023

*mun. Chișinău*

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte – Toma Nadejda,

Judecători – Guzun Ion și Catan Liliana,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Cazacu Dumitru în numele inculpatului, prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 septembrie 2022, în cauza penală în privința lui

**Ungureanu Virgiliu Xxxx, xxxx**

*Termenul de examinare a cauzei:*

**1. prima instanță:** 13.05.2021 – 07.10.2021;

**2. instanța de apel:** 18.01.2022 – 27.09.2022;

**3. instanța de recurs:** 04.01.2023 – 15.03.2023.

**a c o n s t a t a t :**

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 07 octombrie 2021 inculpatul Ungureanu Virgiliu a fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 264<sup>1</sup> alin. (1), art. 264<sup>1</sup> alin. (3), art. 264<sup>1</sup> alin. (3), art. 264<sup>1</sup> alin. (3), art. 217 alin. (2) Cod penal și conform Legii i s-a stabilit pedeapsă după cum urmează:

- pe art. 264<sup>1</sup> alin. (1) Cod penal - 200 ore muncă neremunerată în folosul comunității cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport;

- pe art. 264<sup>1</sup> alin. (3) Cod penal - 200 ore muncă neremunerată în folosul comunității cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport;

- pe art. 264<sup>1</sup> alin. (3) Cod penal - 200 ore muncă neremunerată în folosul comunității cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport;

- pe art. 264<sup>1</sup> alin. (3) Cod penal - 200 ore muncă neremunerată în folosul comunității cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport;

- pe art. 217 alin. (2) Cod penal - amendă în mărime de 700 unități convenționale, ce constituie 35.000 lei.

În baza art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate i s-a stabilit lui Ungureanu Virgiliu pedeapsa definitivă sub formă de 240 ore muncă neremunerată în folosul comunității, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport și amendă în mărime de 700 unități convenționale, ce constituie 35.000 lei.

Potrivit art. 84 alin. (3) Cod penal, s-a dispus executarea separată a pedepselor cu muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 240 de ore și amendă în mărime de 700 unități convenționale, ce constituie 35000 lei.

S-a dispus încasarea din contul inculpatului Ungureanu Virgiliu, în contul statului cheltuielile judiciare în mărime de 1680 (o mie șase sute optzeci) lei.

A fost soluționată soarta corpurilor delictive.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, la data de 06 iulie 2019, aproximativ la ora 16.53, inculpatul Ungureanu Virgiliu, contrar prevederilor pct. 14 lit. a) al Regulamentului circulației rutiere, conform căruia, conducătorului de vehicul îi este interzis să conducă vehiculul dacă a consumat băuturi alcoolice, droguri sau alte substanțe contraindicate conducerii, se află sub influența preparatelor medicamentoase care conduc la reducerea reacției, aflându-se la volanul automobilului de model „Chrysler Sebring,, cu n/î xxxx, mun. Chișinău, str. Grădina Botanică, din sectorul Botanica a fost stopat de angajatul Inspectoratului Național de Patrulare al IGP Storcea Timofei, care, în cadrul verificării actelor, a constatat că conducătorul auto prezenta semne evidente că se află în stare de ebrietate narcotică.

Pentru confirmarea și aprecierea gradului stării de ebrietate, Ungureanu Virgiliu a fost condus la medicul-narcolog din cadrul IMSP Dispensarul Republican de Narcologie și în rezultatul examinării medicale, conform procesului-verbal nr. xxx din 06.07.2019, a fost stabilită concluzia „stare de ebrietate provocată de stupefiante (opiacee)”, fiind stabilită în organism, și anume, în urină și sânge prezența MOR ca fiind pozitivă, fapt care conform Hotărârii Guvernului RM nr. 296 din 16.04.2009, privind modul de testare alcoolscoptică de examinare medicală pentru stabilirea stării de ebrietate și natura ei, se califică ca stare de ebrietate produsă de alte substanțe.

Tot el, fiind deținător al permisului de conducere, acționând în mod intenționat, conștientizând caracterul social periculos al acțiunii de conducere a mijlocului de transport în stare de ebrietate și al consecințelor care pot surveni în rezultatul acestor acțiuni, la data de 11 iulie 2019, aproximativ orele 09.42, aflându-se la volanul automobilului de model „Mazda 6”, cu n/î xxx și, deplasându-se în mun. Chișinău, pe str. Calea Basarabiei 26/5, a fost stopat de către inspectorii de poliție Cuculiuc Andrei și Susanu Anatolie, care erau implicați în serviciul de asigurare a siguranței circulației rutiere, din motiv că ultimul avea un mers haotic, iar observându-i pe ei se deplasa prin stopări, astfel trezind suspiciuni că automobilul este condus de către un șofer aflat în stare de ebrietate. Drept rezultat al stopării și discuțiilor purtate cu Ungureanu Virgiliu, avea un comportament suspect, vizibil că posibil se află în stare de ebrietate narcotică încurcându-se în declarații.

Fiind condus la Dispensarul Republican de Narcologie, din mun. Chișinău, str. Petru Rareș 32, pentru a trece examinarea medicală în vederea stabilirii stării de ebrietate și naturii ei, a refuzat trecerea examinării medicale, fapt confirmat prin proces-verbal nr. xxx din 11.07.2019.

Tot el, la 10 noiembrie 2019, în jurul orei 03.45, contrar prevederilor pct. 11 lit. i), j) din Regulamentul circulației rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 357 din 13 mai 2009, conform cărora conducătorului de vehicul este obligat după oprirea vehiculului la semnalul altui reprezentant al organului de control să îndeplinească necondiționat dispozițiile legale ale acestei persoane și să se supună, la solicitarea polițistului, procedurii

de testare a aerului expirat sau, după caz, examenului medical de recoltare a probelor biologice în vederea constatării alcoolemiei, consumului de droguri ori de alte substanțe psihotrope sau de medicamente cu efecte similare, cerințelor art. 23 alin. (3) lit. a), b) din Legea nr. 131 din 07.06.2007 privind siguranța traficului rutier, potrivit cărora conducătorul de autovehicul este obligat să cunoască și să respecte Regulamentul circulației rutiere, [...] să se supună, la solicitarea agentului de circulație procedurii de testare a aerului expirat și examenului medical de recoltare a probelor biologice în vederea constatării alcoolemiei ori consumului de droguri și de alte substanțe psihotrope sau de medicamente cu efecte similare și, contrar prevederilor pct. 21 din Regulamentul privind modul de testare alcoolscoptică și examinare medicală pentru stabilirea stării de ebrietate și naturii ei, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 296 din 16.04.2009, conform căruia, în cazul în care în urma examinării medicale se stabilește stare de ebrietate, recoltarea probelor biologice pentru determinarea concentrației alcoolului în sânge și a prezenței substanțelor stupefiante sau a medicamentelor cu efecte similare acestora în sânge și/sau urină este obligatorie, aflându-se la volanul automobilului de model „Honda”, cu n/î xxxx, în timpul deplasării pe str. Alecu Russo 28, mun. Chișinău, a fost stopat de către colaboratorii de poliție, în cadrul verificării actelor fiind suspectat în conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică, din care motiv a fost condus la sediul IMSP Dispensarul Republican de Narcologie, str. Petru Rareș 32, mun. Chișinău, unde a refuzat de la examenul medical în vederea stabilirii stării de ebrietate și a naturii ei și de la recoltarea probelor biologice în cadrul acestui examen, refuzul fiind consemnat în proces-verbal nr. xxx din 10.11.2019 al examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate și naturii ei, rezultatul care nu a fost contestat în timp de 2 ore după procedura testării și anunțării concluziei, conform prevederilor art. 13 din Regulamentul menționat supra.

Tot el, la data de 09 decembrie 2019, în jurul orei 00.50, conducând automobilul de model „Mazda 6” cu n/î xxxx, deplasându-se pe str. Mitropolit Dosoftei intersecție cu str. Ion Creangă, a fost stopat de către inspectorii de patrulare, ulterior ultimul fiind suspectat de conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate narcotică, în legătură cu care fapt a fost condus la Dispensarul Republican de Narcologie, pentru a fi testat în vederea constatării stării de ebrietate și naturii ei, însă ultimul a refuzat de la examenul medical și de la recoltarea probelor biologice.

Tot el, la 01 ianuarie 2020, aproximativ la ora 20.57, aflându-se pe str. Meleștiu 26/9, mun. Chișinău, fiind suspectat de către angajații BPRO al DP mun. Chișinău, care se aflau în serviciu, ca având un comportament suspicios, la solicitarea acestora, a predat benevol un pachetel tip zip-lock în care se afla o substanță de culoare albă sub formă de praf, care a fost expediată pentru efectuarea constatării chimice. Conform raportului de constatare tehnico-științifică nr. xxxx din 24.01.2020, substanța reprezintă PVP (a-pirrolidinovalerophenone), care se atribuie la substanțe stupefiante, cantitatea acesteia fiind de 0,29 gr., ce conform Listei substanțelor narcotice, psihotrope și a plantelor care conțin astfel de substanțe depistate în trafic ilicit, precum și cantitatea acestora, aprobate prin Hotărârea Guvernului RM nr. 79 din 23.01.2006, constituie cantități mari.

În baza probelor administrate, instanța a considerat ca fiind demonstrată vinovăția inculpatului și i-a încadrat acțiunile în baza pe art. 264<sup>1</sup> alin. (1) Cod penal, ca conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate produsă de

droguri și alte substanțe cu efect similar (episodul din 06 iulie 2019); art. 264<sup>1</sup> alin. (3) Cod penal, ca refuzul conducătorului mijlocului de transport de la testarea alcoolică, de la examenul medical în vederea stabilirii stării de ebrietate și naturii ei și de la recoltarea probelor biologice în cadrul acestui examen medical (episodul din 11 iulie 2019); art. 264<sup>1</sup> alin. (3) Cod penal, ca refuzul conducătorului mijlocului de transport de la testarea alcoolică, de la examenul medical în vederea stabilirii stării de ebrietate și naturii ei și de la recoltarea probelor biologice în cadrul acestui examen medical (episodul din 10 noiembrie 2019); art. 264<sup>1</sup> alin. (3) Cod penal, ca refuzul conducătorului mijlocului de transport de la testarea alcoolică, de la examenul medical în vederea stabilirii stării de ebrietate și naturii ei și de la recoltarea probelor biologice în cadrul acestui examen medical (episodul din 09 decembrie 2019); în baza art. 217 alin. (2) Cod penal, ca circulația ilegală a drogurilor, etnobotanicilor sau analogii acestora, fără scop de înstrăinare, după semnele calificative: procurarea și păstrarea substanței stupefiante în proporții mari și fără scop de înstrăinare.

3. Împotriva sentinței a declarat apel avocatul Cazacu Dumitru în numele inculpatului Ungureanu Virgiliu prin care a solicitat casarea parțială a sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpatului, recunoscut vinovat de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 264<sup>1</sup> alin. (1), 264<sup>1</sup> alin. (3), 264<sup>1</sup> alin. (3), 217 alin. (2) Cod penal, să-i fie stabilită o pedeapsă sub formă de 240 ore muncă neremunerată în folosul comunității și amendă în mărime de 500 unități convenționale.

În motivarea cerințelor sale, avocatul a invocat că instanța de fond i-a aplicat inculpatului o pedeapsă prea aspră în raport cu faptele comise, fiind omis faptul că acesta a recunoscut vina, s-a căit sincer de cele comise și garantat că nu va comite pe viitor greșelile admise anterior.

La fel, instanța de fond urma să rețină ca circumstanță atenuantă săvârșirea pentru prima dată a unei infracțiuni ușoare sau mai puțin grave, precum și autodenunțarea, contribuirea activă la descoperirea infracțiunii sau la identificarea infractorilor, ori recunoașterea vinovăției.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 septembrie 2022, a fost respins apelul declarat de către avocatul Cazacu Dumitru, în numele inculpatului, ca fiind nefondat, cu menținerea sentinței fără modificări.

4.1. În motivarea deciziei adoptate instanța de apel a conchis că instanța de fond a analizat obiectiv probele administrate prin prisma prevederilor art. 95, 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al admisibilității, pertinentei și concludentei, utilității și veridicității, a stabilit corect situația de fapt și vinovăția inculpatului, dând faptelor reținute în sarcina acestuia, încadrarea juridică corectă.

Totodată, sentința primei instanțe a fost contestată de apărare sub aspectul aplicării unei pedepse prea aspre inculpatului.

Or, instanța de fond just și întemeiat a stabilit categoria și termenul pedepsei, aceasta fiind în acord cu prevederile art. 6, 7, 61, 76, 77, 78, 84 Cod penal, ținând cont inclusiv de faptul că inculpatul a comis infracțiuni ușoare, în cadrul urmăririi penale din cele 5 episoade imputate a recunoscut vina doar pe un episod, iar în ședința de judecată a recunoscut integral vina în comiterea infracțiunilor, anterior nu a fost supus răspunderii penale, la etapa cercetării judecătorești s-a eschivat de la instanță.

Astfel, ținând cont de numărul infracțiunilor comise de inculpat, împrejurări ce demonstrează că acesta a sfidat regulile de comportare în societate democratică, este corectă soluția instanței de fond în partea stabilirii pedepsei, acesta urmând să suporte lipsuri și constrângeri în libertatea sa, executând pedeapsa penală aplicată prin sentința instanței de fond, în urma confirmării vinovăției în comiterea infracțiunilor comise.

În același timp, sunt nefondate argumentele apărării or, aplicarea unei sancțiuni mai blânde nu va fi în concordanță cu scopul pedepsei penale.

Afirmațiile apărării că instanța de fond i-a stabilit inculpatului o pedeapsă prea aspră și nu a ținut cont de prevederile art. 76 Cod penal ignorând faptul că inculpatul a recunoscut vina, a săvârșit pentru prima dată infracțiuni ușoare sau mai puțin grave, sunt neîntemeiate, or, din materialele cauzei rezultă că acesta a fost anterior sancționat contravențional de 14 ori, nu și-a făcut concluziile necesare și a comis 5 infracțiuni într-o perioadă restrânsă de timp, ce denotă ca stabilirea unei pedepse mai blânde nu va atinge scopul pedepsei penale, de corectare a inculpatului și prevenirea de comiterea altor infracțiuni.

Deci, sentința instanței de fond este una legală sub aspectul stabilirii vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunilor imputate, cât și sub aspectul individualizării pedepsei aplicate vinovatului, nefiind stabilite temeiuri de a interveni în hotărârea contestată, apelul declarat urmând a fi respins ca fiind nefondat, cu menținerea sentinței fără modificări.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către avocatul Cazacu Dumitru în numele inculpatului care în temeiurile art. 427 alin. (1) pct. 6), 12) Cod de procedură penală, solicită casarea parțială a deciziei și pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpatul să fie liberat de răspundere pe motivul intervenirii termenului de prescripție de tragere la răspundere penală.

În susținerea celor solicitate, apărarea invocă dezacordul cu pedeapsa, considerând-o prea aspră, în raport cu faptele comise, la stabilirea căreia nu s-a ținut cont de faptul că inculpatul a recunoscut vina, s-a căit sincer și dat garanții că nu va repeta greșelile admise anterior. La fel, ca circumstanță atenuantă urma a fi reținută recunoașterea vinovăției, contribuirea activă la descoperirea infracțiunii și căința sinceră.

Totodată, instanța de apel urma să aplice în privința inculpatului prevederile art. 60 Cod penal, or, inculpatul a fost condamnat pentru săvârșirea infracțiunilor prevăzute la art. 264<sup>1</sup> alin. (1) Cod penal - episodul din 06 iulie 2019, art. 264<sup>1</sup> alin. (3) Cod penal - episodul din 11 iulie 2019, art. 264<sup>1</sup> alin. (3) Cod penal - episodul din 10 noiembrie 2019, art. 264<sup>1</sup> alin. (3) Cod penal - episodul din 09 decembrie 2019, art. 217 alin. (2) Cod penal - episodul din 01 ianuarie 2020.

Infracțiunile inculpatului fac parte din categoria celor ușoare, iar potrivit art. 60 alin. (1) lit. a) Cod penal, persoana se liberează de răspundere penală dacă din ziua săvârșirii infracțiunii au expirat 2 ani de la săvârșirea unei infracțiuni ușoare, în privința acestuia urmând să fie aplicată prescripția cu liberarea acestuia de răspundere penală.

5.1. Procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului ordinar declarat, solicitând inadmisibilitatea acestuia, ca fiind neîntemeiat și lipsit de temeiuri legale.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei și ținând cont de opinia procurorului expusă în referință, Colegiul penal

conchide că acesta este inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat, or, în vederea acestei soluții se expun următoarele considerente.

În speță se constată că recurentul s-a conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și a declarat recursul ordinar în termen.

Potrivit art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor declarate împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestora în cazul în care constată că recursurile declarate sunt vădit neîntemeiate.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent.

Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Colegiul penal reține că, recurentul indică ca temeiuri pentru declararea recursului ordinar, prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 12) Cod de procedură penală, potrivit cărora hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.*

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal subliniază că motivele – temeiurile de recurs invocate de recurent nu se confirmă în instanța de recurs ordinar, iar în lipsa indicării erorilor ce fac prezența acestor temeiuri în cazul respectiv, aceste alegații sunt calificate ca declarative și neîntemeiate.

Din textul recursului, Colegiul penal constată că avocatul Cazacu Dumitru, în esență, critică decizia în latura stabilirii pedepsei, și anume, sub aspectul aplicării unei pedepse prea aspre, deci are în vedere temeiul prevăzut în pct. 10) alin. (1) art. 427 Cod penal, totodată, în mod contradictoriu, solicitând *liberarea inculpatului de răspundere pe motiv că a intervenit termenul de prescripție de tragere la răspundere penală.*

Însă, instanța de recurs consideră că pedeapsa aplicată inculpatului, corespunde atât principiului proporționalității, cât și scopului pedepsei penale.

Astfel, Colegiul penal remarcă că argumentele recurentului privind stabilirea categoriei și termenului pedepsei penale, sunt nefondate, or, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată.

Totodată, conform art. 75 alin. (1) Cod penal, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei instanța de judecată are obligația să țină cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Pedeapsa are drept scop și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea inculpatului, cât și a altor persoane.

Ca măsură de constrângere, pedeapsa are pe lângă scopul său represiv și o finalitate de exemplaritate, în ce privește comportamentul făptuitorului. Pe de altă parte, pedeapsa și modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizată în așa fel, încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare.

Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de lege.

Astfel, instanța de recurs reține că, instanțele ierarhic inferioare au acordat deplină eficiență prevederilor art. 61 și 75 Cod penal, ținând cont de toate circumstanțele cauzei, de gravitatea infracțiunilor săvârșite care se atribuie la categoria celor ușoare, de numărul infracțiunilor și perioada în care acestea au fost comise de motivele inculpatului, de persoana acestuia care anterior a fost sancționat contravențional de mai multe ori, însă nu și-a făcut concluziile necesare, că s-a eschivat de la examinarea cauzei, pedeapsa aplicată inculpatului fiind echitabilă, legală și individualizată corect.

Colegiul penal reamintește că, stabilirea duratei ori a cuantumului pedepsei de către instanța de judecată într-un caz concret, se face în raport cu gravitatea infracțiunii săvârșite și cu pericolozitatea infractorului, care se evaluează după următoarele criterii: împrejurările și modul de comitere a infracțiunii, precum și mijloacele folosite, starea de pericol creată pentru valoarea ocrotită, natura și gravitatea rezultatului produs sau a altor consecințe ale infracțiunii, motivul săvârșirii infracțiunii și scopul urmărit, conduita după săvârșirea faptei și în cursul procesului penal, nivelul de educație, vârsta, starea de sănătate, situația familială și socială etc.

De asemenea, Colegiul penal indică că, chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de sancțiunea articolului din Codul penal, în baza căruia a fost condamnat inculpatul.

Referitor la solicitarea recurentului privind încetarea procesului penal pe motivul intervenirii termenului de prescripție, se atestă că conform art. 60 alin. (1) lit. a), (2) Cod penal, persoana se liberează de răspundere penală dacă a expirat termenul de 2 ani de la săvârșirea unei infracțiuni ușoare, prescripția curge din ziua săvârșirii infracțiunii și până la data rămânerii definitive a hotărârii instanței de judecată.

Or, din materialele cauzei rezultă clar și cert că potrivit informației nr. xxx din 12.08.2020 (*Vol. I, f.d 198*), inculpatul la 12.08.2020 a fost anunțat în căutare, curgerea termenului de prescripție fiind suspendată potrivit art. 60 alin. (5) Cod penal, până la 14 septembrie 2021 – data prezentării în ședința de judecată (*Vol. II, f.d. 20 verso*), deci, la data adoptării deciziei instanței de apel - 27 septembrie 2022 nu a expirat termenul de prescripție, fiind, astfel, absolut neîntemeiată solicitarea apărării privind încetarea procesului penal în privința inculpatului, în legătură cu expirarea termenului de prescripție.

În baza celor expuse, Colegiul penal conchide că, temeiurile invocate de către partea apărării nu sunt aplicabile din punct de vedere al prezenței erorilor de drept, care ar da temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării hotărârii contestate și, potrivit legii, se dispune inadmisibilitatea recursului, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

**DECIDE:**

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Cazacu Dumitru în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 septembrie 2022, în cauza penală în privința lui **Ungureanu Virgiliu Xxxxx**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată semnată la **30 martie 2023** și pronunțată integral la **13 aprilie 2023**.

**Președinte:**

Toma Nadejda

**Judecători:**

Guzun Ion

Catan Liliana